

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Prioribvs Et Vniverso Clero & populo Coloniensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

efficaciter aspiraret, cavens sollicitè ne maledictionem pro benedictione reciperet si illuisse nobis tam turpiter probaretur. Ipse verò non attendens quòd sicut obedientia victimis offertur, sic inobedientia idololatriæ comparatur, obedientiæ lora disrumpens, inobedientiæ vitium non vitavit, sed contra præceptum nostrum & proprium juramentum, corruptus pecunia, sicut fertur, dominum suum temerarius prodidit, & conversus in arcum perversum, nobili viro Philippo Duci Sueviæ contra eum impudenter adhæsit; ac ne quid ejus præsumptioni deesset, & ne culpa ejus aliquo possit velamine palliari, nuper Aquisgrani, ubi præfatum Regem solemniter coronaverat, memoratum Ducem publicè coronavit, quamvis excommunicationis sententiam incurrisset, quam in Ecclesia beati Petri Colonienfis coram multitudine copiosa, ipso præfente ac gerente sacerdotalem stolam in collo & candelam accensam in manu, venerabilis frater noster Guillelmus Remensis Archiepiscopus, tunc Episcopus Prænestinus, apostolica sedis Legatus, promulgaverat in eos qui à præfato Rege recederent & parti alterius adhererent. Ut igitur Colonienfes, qui noluerunt in malo caput languidum imitari, sed in ejusdem Regis fidelitate perstiterunt firmius & persistunt, expurgato fermento veteri, quòd voluit corrumpere totam massam, sint nova conspersio, sicut sunt azyymi nihil corruptionis habentes, cum juxta canonicas sanctiones accusatione non egeant manifesta. Vnde nos, ejus exemplo qui absens corpore, præfens autem spiritu, Corinthium damnavit absentem, potuissimus in eum sententiam promulgare, ad majorem tamen cautelam de consilio fratrum nostrorum & tam Episcoporum quam aliorum plurium Prælatorum discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus & distictè præcipimus quatenus cum apud vos sint ista luce clariùs manifesta, dictum Archiepiscopum pulsatis campanis, & candelis accensis, singulis diebus dominicis & festivis excommunicatum publicè nuntiatis & faciatis per omnes Colonienfes Ecclesias & vicinas dioceses sub solemnitate simili nuntiari, suffraganeos & omnes vassallos Colonienfis Ecclesiæ tam clericos quam laicos absolutos ab ejus obedientia nuntiantes. Quia verò si tantum scelus remaneret inultum, quivis de cetero possit impune inobedientiæ vitium, perjurij crimen, & prodicionis facinus perpetrare, sub eadem vobis distictione præcipimus quatenus cum hæc in illo nulla possint tergiversatione celari, vos eum auctoritate nostra suffulti à pontificali officio, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, deponatis, nisi forsitan infra mensem post factam sibi denuntiationem à vobis ad sedem apostolicam personaliter accesserit judicandus; his ad quos jus electionis noveritis pertinere auctoritate apostolica injungentes ut personam idoneam, quæ tanto congruat oneri & honori, canonicè ac concorditer sibi eligant in pastorem. Quòd si electionem contingeret aliqua fortè, quòd absit, occasione differri, ne bona Colonienfis Ecclesiæ possint interim deperire, alicui perso-

næ honesta, providæ, ac potenti committatis administrationem ipsius. Quia verò ejusdem Ecclesiæ tantò ampliùs zelamus honorem quantò clerum & populum ejus devotiores & firmiores sumus experti, ne unitatem ejus aliqua scissura corrumpat, si forsitan ij ad quos spectat electio non potuerint convenire, præcipiatis eisdem ut in aliquos viros idoneos conferant vota sua; qui ad sedem apostolicam accedentes, cum consilio nostro, qui ad eorum concordiam faciente Domino dabimus operam efficacem, personam idoneam sibi eligant in Prælatum. Quòd si non omnes &c. Datum Romæ 111. Idus Martij, pontificatus nostri anno octavo.

PRIORIBVS ET VNIVERSO CLERO
& populo Colonienfis.

Sinceritati devotionis & fidei quam ad carissimum in Christo filium nostrum illustrem Regem Ottonem in Romanorum Imperatorem electum immo nos in eo habuistis hæcenus & habetis in Domino congaudemus, & constantiam vestram prosequimur actionibus gratiarum; qui semper in eodem proposito persistentes, non novistis etiam vacillante capite vacillare. Potuisset quidem in aliis propheticum formidari: *Omne caput languidum, & omne cor mœrens, à planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.* Sed vos attendentes quòd caput vestrum transferebatur in candam, nolulistis caudæ sequi mobilem levitatem, sed stabiles & immobiles permansistis. Voluerat quidem verus illud fermentum inficere totam massam & vir unus confundere tam sublimem Ecclesiam & infamare tam nobilem civitatem; sed vos ejus facis immunes, azyymi permansistis, nec conspersio vestra nova virus antiquæ fraudis admisit. Participavit forsitan homo ille iniquitatis, Archiepiscopus vester, aliquibus vestrum suæ prodicionis consilium, & prodicionis propriæ propositum revelavit; sed in consensum ejus non venit anima vestra, nec potuit perfidiæ suæ pice vas inquinare sincerum, quia serpentis prudentiam, quæ in evangelio commendatur, vox pulsat in vacuum incantantis. Licet autem nec divinæ reverentia majestatis, nec apostolica sedis auctoritas, nec religio juramenti tetigerit mentem ejus, utinam tamen dignitas Colonienfis Ecclesiæ ac immunitas civitatis ab hujusmodi eum proposito revocasset, ne vilem faceret in electione Principis eandem Ecclesiam, quæ inter alias fuerat hæcenus gloriosa, & ne derogare juri suo immo ejusdem Ecclesiæ videretur, si quòd ad tuendam dignitatem ejus priùs providè fecerat proprio jure usus, in ejus tandem injuriam improvidè condemnaret. Verùm quia nihil satis festinatur animo cupienti, nec animus cupidi satiatur, nihil sibi sufficere reputans nisi pecuniam biberet quam avidè sitiebat, contra mandatum nostrum sæpius iteratum & juramentum proprium primò præstitum & postea innovatum in infamiam vestram, quantum fuerat in eodem, & Colonienfis Ecclesiæ detrimentum obedientiæ jugo deposito, dominum suum temerè prodidit, & adversario ejus impudenter adhærens, ne crimen ejus ulla possit tergiversatione celari; eum apud

Epist. 117.

Tom. I.

B B b b ij

Vide Godefrid. monach.
S. Pantaleonis
ad an. 1203.

Aquisgranum publicè coronavit. Nos igitur providere volentes ne homo qui non conveniat operibus & actibus vestris, vobis de cetero principetur in perniciem corporum & periculum animarum, sed à vobis vetus fermentum penitèns expurgetur, vosque remaneatis azymì, sicut estis, de consilio fratrum nostrorum & tam Episcoporum quàm aliorum plurium Prælatorum venerabilibus fratribus Maguntino Archiepiscopo & Episcopo Cameracensi & Scholastico sancti Gereonis Colonienfis dedimus in præceptis ut cum apud eos sint ista &c. in eundem ferè modum ut in alia usque in finem. Moneamus igitur universitatem vestram & hortamur in Domino & per apostolica vobis scripta mandamus quatenus eisdem Archiepiscopo, Episcopo, & Scholastico ad exequendum mandata apostolica utiliter & humiliter assistatis, & in bono proposito persistentes, prædicto Regi sicut hæcenus, immo fortiùs quàm hæcenus, præstetis auxilium & favorem, scituri quòd nostra vobis gratia non deerit. Datum ut supra.

ARCHIEPISCOPO MAGVNTINO,
Episcopo Cameracensi, & Scholastico sancti
Gereonis in Colonia.

Epist. 118.

Licet per alias litteras vobis dederimus in præceptis ut quia Colonienfis Archiepiscopus sententiam excommunicationis incurrit, quam in Ecclesia beati Petri Coloniae coram multitudine copiosa, ipso præsentate ac gerente sacerdotalem stolam in collo & candelam accensam in manu, venerabilis frater noster Guillelmus Remensis Archiepiscopus, tunc Prænestinus Episcopus, apostolicæ sedis Legatus, promulgavit in eos qui à carissimo in Christo filio nostro illustri Rege Ottone in Romanorum Imperatorem electo recederent & parti alteri adhererent, memoratum Archiepiscopum pulsatis campanis & candelis accensis denunciaretis excommunicationis vinculo innodatum, & faceretis per omnes Colonienfes Ecclesias & vicinas dioceses sub solemnitate simili nuntiari, suffraganeos & omnes vassallos Colonienfis Ecclesiæ tam Clericos quàm laicos absolutos ab ejus obedientia nuntiantes. Licet etiam vobis præceperimus distriçtè ut, quia ejus inobedientia, perjurium, & proditio sunt adeo manifesta quòd nulla possunt tergiversatione celari, vos eum auctoritate nostra suffulti sublato cuiuslibet contradictionis & appellationis obstaculo à pontificali deponeretis officio, nisi forsitan infra mensem post factam sibi denuntiationem à vobis ad sedem apostolicam personaliter accesserit judicandus, quia tamen vos ex vicinitate locorum & notitia personarum potestis plenius & perfectius rerum & temporum circumstantias indagare, præsentium vobis auctoritate concedimus quatenus diligenti & prudenti deliberatione præhabita, si vobis visum fuerit expedire, præfatum Archiepiscopum monere diligentius & inducere procuretis ut ad fidelitatem carissimi in Christo filij nostri illustris Regis Ottonis in Romanorum Imperatorem electi humiliter revertatur infra tempus quod ei duxeritis præfigendum, & de fide servanda tan-

tam ei exhibeat cautionem quòd de levitate ipsius non possit in posterum dubitari, absolutio- nis beneficium ei secundum formam Ecclesiæ impensuri, salva super excessibus ejus canonica disciplina. Alioquin juxta formam præscriptam & in aliis litteris plenius vobis expressam procedere non tardetis. Quòd si non omnes &c. Datum &c.

VNIVERSIS TAM ECCLESIASTICIS
quàm secularibus Principibus & aliis per The-
toniam constitutis carissimo in Christo filio nostro il-
lustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem elec-
to faventibus.

Non est amicus hominis, sed fortunæ, qui sicut arundo vento, sic fortuitis casibus agitur, ei cui aridet in prosperis, deficit in adversis. Licet enim varij sint bellorum eventus, nec quòd semper volvitur in eodem statu valeat permanere, non debent tamen viri constantes secundum varietates rerum labentium variari, sed stabiles potius permanere, scientes quòd finis, non pugna, coronat, & non qui cæperit, sed qui perseveraverit, salvus erit. Fides etenim in necessitate probatur, & constantia in adversitate clarescit; nec qui cum fortuna rotatur, constans debet aut stabilis appellari, aut dici fidelis qui fidem variat cum eventu. Vnde miramur non modicum & movemur quòd quidam Principum qui carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo sponte hominum fecerant & fidelitatis juramenta præstiterant non coacti, ex eo quòd nobilis vir Dux Sueviæ visus est aliquantulum prosperari, contra honestatem propriam & fidem præstitam venientes, relicto eo cui priùs adhæserant, ejus adversario adhæserunt, illis meritò comparandi de quibus legimus in psalmita: *Fily Effrem intendentes arcum & mittentes sagittas conversi sunt in die belli.* Verùm quòd detestamur amplius in talibus levitatem, tantò in vobis constantiam potius commendamus; qui cum eodem Rege in suis tentationibus fideliter persististis, nec voluistis maculam in gloria vestra ponere ac juramenta propria violare. Super hoc ergo firmitatem vestram in Domino commendantes & prosequentes actionibus gratiarum, moneamus universitatem vestram & exhortamur in Domino & per apostolica vobis scripta mandamus quatenus in bono proposito persistentes, eidem Regi tantò fortiùs assistatis quòd auxilio vestro noscitur amplius indigere; scituri quòd ex hoc vobis tantò magis constitutis nos in posterum debitores quòd sincerius diligimus Regem ipsum & incrementum honoris ipsius sicut hæcenus, immo magis quàm hæcenus, affectamus. Datum &c.

MAGVNTINO ARCHIEPISCOPO,
& Episcopo Hildesemensi.

Svam apud nos carissimus in Christo filius noster illustris Rex Otto in Romanorum Imperatorem electus querimoniam destinavit quòd cum nobilis vir Henricus Palatinus Rhæni fidelitatis ei præstiterit juramentum, contra factum suum venire non metuens, non solum

Epist. 119.

Vide Godefrid.
monach sancti
Pantaleonis
ad an. 1105.

Epist. 120.